

300,000 Kr. til Landbrugsforanstaltninger. Denne Overenskomst blev sluttet mellem Regeringen og Folketingets Medlemmer af Finansudvalget. Landstinget blev ikke spurgt, blev ikke taget med paa Raad. Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at han i Landstingets Medlemmers tilbagetrufne Stilling over for Forhandlingerne i Fællesudvalget havde anset sig for berettiget til at træffe en Ordning i denne Sag, og han talte endvidere om, at han antog, at han havde et vist Mandat dertil. Det er mig temmelig uforstaaeligt, hvorledes den højtærede Konseilspræsident kunde tro, at han havde nogen Art af Mandat med Hensyn dertil fra dette Ting, thi den højtærede Konseilspræsident ved saa godt som nogen anden, der er til Stede i denne Sal, at Landstinget tidlig og silbrig har modsat sig de Forslag, om hvilke der netop nu er Spørgsmaal, de Punkter, der nu ere Differenspunkter. Man kunde ikke uden videre forudsætte, at Landstinget skulde skifte Sind, skulde i et Øjeblik uden videre ganſke ſlaa en Streg over, hvad det havde haft mod disse Ting. Det havde dog i ethvert Tilfælde været, synes jeg, hensynsfuldt, om den højtærede Konseilspræsident i det Øjeblik havde erindret, at der eksisterede et Landsting, om han havde erindret, at ogsaa det skal give sit Samtykke til en saadan Overenskomst, og at en saadan Overenskomst overhovedet intet er, uden at Landstinget slutter sig dertil. Den højtærede Konseilspræsident glemte det. Den højtærede Konseilspræsident havde, som han sagde, en ſa stor Hast; det hastede ſaa meget, at han ikke kunde gøre det. Det er undertiden, ſagde den højtærede Konseilspræsident, ſaaledes, at man ikke kan ſaa tilſtrækkelig Tid til at foretage det fornødne. Jeg ſkulde dog ellers mene, at vi ere blevne plagede med en Overflødighed af Tid i denne Samling, navnlig under Fællesudvalgets Forhandlinger. Der har været den ene Udſættelse efter den anden uden Grunde, ſom have haft nogen Betydning. Vor Tid er ſpilbt i det uendelige, vi have haft en Mangfoldighed af Forhandlinger, ſom ikke have været til nogen Verdens Nytte; der har altid, forekommer det mig, været udmærket Tid. Kun uheldigviſ, da denne vigtige Overenskomst ſkulde have Tilſlutning fra Landſtingets Side, manglede der Tid. Det er naturligviſ fedeligt og ubehageligt

nok, at det var ſaaledes, men ſaaledes var Situationen, ſom den forelaa. — Og hvorledes gif det ſaa? Denne Overenskomst er sluttet mellem den høje Regering og Folketingets Medlemmer af Fællesudvalget og blev forelagt os andre i Fællesudvalget. Vi havde i Forvejen, da vi havde erfaret, at ſaaledes forelaa det, overvejet Sagen i vor Gruppe, og vi havde beſluttet os til, ſom vi pleje — jeg under at ſige, ſom vi pleje, for det er den rene, ſkære Sandhed — ønsket at ſtrække os ſaa vidt ſom muligt over for de Ønſter, der fremſættes fra Folketingets Side. Vi gif altſaa ind paa de 40,000 Kr., og det behøver ingen at takke os for; men vi gif ogsaa ind paa de 300,000 Kr., og vi gjorde det med villigt Sind og overmaade gerne for Agravernes Skyld. Vi gjorde det, trods det fuldſtændig uforberedte i Sagen, trods det, at ingen Menneſter rigtig vidſte den Gang, hvad det var med Ublſcenter osv. — der er mange, der ikke vide det den Dag i Dag — og trods det, at man ikke havde Planer i nogen Retning ſærbidig for alt dette, gif vi ind paa det. Vi gif ogsaa ind paa forſtellige andre Ting. Vi gif ind paa at borttage Bevillingen til Kirken, paa at undlade at modſætte os den Redſættelse, der var Tale om paa Kultusministeriets Budget om nogle ſmaa Rente-poſter, og endvidere en Poſt paa 5,000 Kr. af Kommunitetets Midler til Underſtøttelser paa Stipendiefonden osv. Vi gif ind paa alt undtagen paa disse to Poſter; med Hensyn til dem erklærede vi, at dette kunde vi ikke gaa ind paa. — Nu er det dog jo viſnok noget, man maa erkende, at en billig Handel var det overhovedet ikke. Den høje Regering kører ikke billigt. Naar den høje Regering kører 40,000 Kr. paa det militære Budget og i Stedet for ſkal give 300,000 Kr. og forſkellige Principper for den Bevilling, ſaa er det ikke nogen billig Handel. Trods det kunne vi dog ſige: ja, men vi maa for at hjælpe Sagen frem give vor Tilſlutning hertil. — Jeg maa i Parentes berøre Spørgsmaalet om Bevillingen til Kirkerne, med Hensyn til hvilken der i Fællesudvalget var fremſat Forſlag om at frafalde det Ønſte, ſom Regeringen og Landſtinget havde haft, om at ſaa 24,000 Kr. ſom en første Del af en tiaarig Bevilling paa 240,000 Kr., imod at der bevilgedes paa